

pecialment als plans d'estudis mèdics dels Estats Units.

*L'esterilització eugènica als E.E. U.U.*, segons el número d'abril de la *American Birth Control Review*, dedicat a l'esterilització eugènica, són trenta-sis els Estats nord-americans que tenen lleis vigents prescribint l'esterilització, amb predomini dels Estats de l'oest i sobre tot del Nord-oest. El territori comprès és prop d'una meitat del total dels Estats Units.

J. H. Landmann, conegut per obres publicades tractant del mateix tema i advocat prudent de l'esterilització selectiva, resumeix en les següents paraules la situació actual: "Alguns propagandistes han substituït ensuficients coneixements científics que tenim de l'herència humana i de l'eugènica per tal de justificar el culte als progenitors, la superioritat de races, la fatxenderia, la distinció de classes, l'aristocràcia intel·lectual i els prejudicis racials. La ciència eugènica no recolza les dites conclusions. El seu esdevenidor és ple de promeses, però actualment necessita més desenvolupament."

En el mateix article explica com l'Estat de Carolina del Nord declarà la seva llei d'esterilització inconstitucional en virtut d'una acció legal portada a terme arrel de l'esterilització d'una tal Mary Brewer. Dels fets es deduí que no fou esterilitzada per mala herència, sinó ans amb el fonament de què era mare de cinc fills, casada amb un marit borratxo i gandul i que havia d'ésser sostinguda per l'Estat. Landmann comentant el cas diu: "Podria ben ésser que els Tribunals de Carolina del Nord declararen l'estatut illegal perquè no podien veure que una dona virtuosa pogués ésser castrada per cap bona raó". Es de creure això — diu — l'operació es realitzà contra la voluntat de la interessada i ací està el vertader nexce del problema resolt ara massa impetuosament a Alemanya.

En un allegat del Dr. Witney contra l'esterilització obligatòria, exposa com principal argument que l'operació restaria rebaixada si es considerés que porta amb ella un estigma social; la qual cosa creu que ocorreria inevitablement si es fes obligatòria, o emprada en criminals per càstig de llurs crims.

#### LA POR ALS FANTASMES

La por a la mort és tan antiga com la mateixa civilització i molts han volgut explicar-le com apa-

regué. Miss M. E. Durham, en la revista *Folklore* de Londres, suggereix una plausible explicació i la defensa amb raons prou convincents.

Comença amb la suposició no corrent de que l'home primitiu no era tonto. Adduint el seu cervell ben desenvolupat, les seves pintures i gravats en la pedra i la seva habilitat en la cacesa, com proves del seu poder inventiu i la seva imaginació.

La por a la mort, creu que fou el primer assaig de reconeixement de les malalties infeccioses. "Els espectres, diu Sir James Frazer, tenen obert l'espai de tot el món, per fer-se excessivament desagradables, en especial als seus allegats més propers."

Com assenyala Miss Durham, molt aviat devia fer-se l'observació que, després d'una mort, altres membres de la família també morien. La resta de la tribu no anaven molt errats de comptes en blasmar el mort, com culpable de les morts successives. Ni seria difícil que, en el pànic d'una epidèmia, imaginéssin que l'home mort caminava entre ells. Explica l'aparició no fa més de 30 anys, a Bòsnia, d'una epidèmia de tifòidea, en la qual la vídua de la primera víctima declarà que el seu marit havia retornat a la nit i xuclà de la seva sang de la qual xuclada havia també la dona de morir, després, de tifus. Els veïns del poble estaven convençuts que un vàmpir estava entre ells i molts veieren l'home mort que els xuclà la sang, morint subsegüentment. Heus ací un exemple d'un fantasma que retorna per fer mal als seus parents i conveïns.

L'home primitiu no tenia mitjans de conèixer quals cadàvers eren infecciosos i capaços de produir noves morts, i per tal causa considerà tots els cadàvers perillosos prenent mesures per tal de fer-los inofensius. Moltes vegades les mesures eren ben raonables. Els qui havien tocat el cadàver eren mirats com impurs i tinguts en isolament o "tabú" per un període de temps després del contacte; altres eren obligats a banyar-se en el mar o en aigua corrent. De vegades el cos era portat a través d'un riu fins el punt d'enterrament. Els corrents d'aigua són una bona barrera per fantasmes i bruixes i ho són també bastant bones per tal d'evitar l'escampada d'una infecció i així una tribu pot estar aniquilant-se per efecte de la verola, i en l'altra banda del riu pot haver-hi perfecta salut "fins que una canoa travessa el cor-